

ברנדה סלסטה ז"ל

1959-2016

ברנדה היתה בת 57, יצא לנו מדי פעם לבוא למקום הזה וללוות חברים/חברות שמלאו להם 7,8 עשורי חיים וחבל לנו על כל דיאבד, אנשים שהיו שותפים לנו לדרך ואשר התחלקנו אתם בזמני שמחה ועצב, בהישגים ובכישלונות.

אבל דאבון הלב גדול פי כמה כאשר אנחנו עומדים על פני קברה של חברה צעירה, שהיו מגיעים לה לחיות עוד הרבה שנות חיים וליהנות מן המשפחה, מהחברים, מהעבודה ומן החיים בכלל.

ימים אלה הם ימי חשבון, כותבים, חותמים, לכל אחד מאיתנו מה יהיה גורלו. ואנחנו מתפללים בליבנו, בסתר או בפומבי עבור כל מכרינו, שרק יהיה להם טוב. אבל בחשבון של ברנדה לא הצלחנו, יצאנו מופסדים, רק עכשיו, חיתנה בן, ואיפה נכדים? ועוד שתי בנות, עלמות, שגם הן כבר הגיעו לפרקן, וגם בשמחתן היתה צריכה לעמוד לידן, בעת שמחתן? והבעל, עזר נאמן כנגדה? החשבון לא צלח.

אנחנו החברים יצאנו מופסדים, כי אבדנו חברה תוססת, מלאת חיים, יוזמת, חברה של חברים, אהובה ואוהבת, עוזרת, מילה טובה לכל מי שצריך, מעורבת בקהילה, מסורה ונאמנה. ברנדה נולדה בברזיל, בריו דה ז'נירו בשנת 1959. משפחתה חלק מן המשפחה הרחבה של קניגסוולד, אמה היתה אחותו של חברינו פ.ע. ז"ל.

למדה בבית ספר יהודי, גמנסיה הבראו, שם למד גם אנדרה. המשיכה לימודיה בארכיטקטורה וגם עבדה בזה. בהמשך הצטרפה לתנועה והגיעה לארץ למסגרת של שנת הכשרה ושל תוכנית התפוזים. בשנת

1982 התחתנו ברנדה ואנדרה, ומטעם התנועה יצאו לעיר פורטו אלגרה להציל שם את התנועה שעמדה בהתפוררות.

בשנת 1984 – עלו, עשו גיחה קצרה מאוד בקיבוץ גזר, אבל מהר מאוד החליטו שמקומם בברור חיל. כאן פועליה בלטו בתחומים רבים. אחרי שנה בבישול בדיאטה, והיא היתה בשלנית מצויינת לשמחתם של אוכלי הדיאטה. עסקה במקצועה, אדריכלות ותיכנון, עבדה כמה שנים עם יוסף אריה ואחר כך עם ויטוריו במשרד האדריכלות. לזכותה אפשר לרשום את התכנון של בניינים שונים בקיבוץ, בתי ילדים, בנייני מוסדות- בשותפות עם אריה קוטלר. היתה בין מקימי ענף השכרת הדירות, שבהמשך הפך לאחד מן הענפים החשובים של הקיבוץ.

אחרי שהות של שנתיים בברזיל, חזרו ברנדה ואנדרה לקיבוץ. בהתחלה היתה צמודה לחיים אורבוך בפיתוח ההרחבה, קבלה את ראשוני המתיישבים, הדריכה אותם ועזרה בקליטתם.

בהמשך הצטלבו דרכנו, שלה ושלי. היא הצטרפה אלי, בהנהלת הקיבוץ בתור מרכזת משאבי אנוש, בתקופת התחלת השינוי בקיבוץ, כאשר היינו צריכים ללמוד איך מתנהג קבוץ מתחדש, מופרט, שלא היה עדיין נסיון איך עושים את זה. היתה זו תקופה של ידידות ועבודה משותפת מצוינת, שנהננו גם אני ואני בטוח שגם ברנדה. מדי פעם בקשתי ממנה למלא תפקידים נוספים ומבצעים מיוחדים, מה שעשתה בהצלחה רבה.

לבסוף החליטה להקים את מפעל המזון, שהקימה אותו בעשר אצבעותיה, תוך קשיים רבים מאוד והוכיחה עצמה כאשר חזקה, יזמית, לוחמת, לצד היותה אשת חברה. רק לאחרונה התחילו בהרחבת המפעל. והכל עוד לפנייה והידיעה על מותה הכתה אותנו בתדהמה, כאשר נראה שהיא הצליחה לנצח את מחלתה והחיים נפתחים לפניה.

אני דמינתי את ברנדה בשיחותינו עומדת על מן גשר כזה, מאחוריה התרבות הברזילאית והחווייה הברזילאית, לפנייה ההתמודדות להשתלב בתרבות הישראלית ובקיבוץ. היא עוד אהבה לדבר בפורטוגזית, בלשון חופשיה ומשוחחררת והברזילאיות הזו היתה חלק מאופייה הכובש. בפורטוגזית קורים לזה Jeitinho. לצד עיסוקיה, במרכז השיחות היתה תמיד המשפחה, הבנים, אנדרה גם הדודים ובני הדודים. הפסדנו בחשבון, שכנראה כותבים אותו למעלה. ואבדנו חברה יקרה, צעירה. בשם חברי הקיבוץ תנחומנו לאנדרה, לעידן ובת זוגו, לקרין, לליאן ולשבט קניגסוולד, עוד דרך רבה לפניכם ויש לכם ממי ללמוד. ברנדה לכי בשלום ותהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

רשם וקרא – **אברהם שנפלד**

אוקטובר 2016